

Nr 16.

Ankom till riksdagens kansli den 17 oktober 1939 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förskottsstat för försvarsväsendet m. m.

(1:a avd.)

I en den 8 september 1939 dagtecknad proposition (nr 2) har Kungl. Maj:t, under återopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att förklara, att den av Kungl. Maj:t den 26 augusti 1939 med stöd av riksdagens beslut angående beredskapsstat för försvarsväsendet m. m. för budgetåret 1939/40 fastställda förskottsstaten skall äga fortsatt giltighet i den utformning, som framgår av bilaga till nämnda protokoll.

I anledning av propositionen nr 235 till årets lagtima riksdag godkände riksdagen ett vid propositionen fogat förslag till beredskapsstat för försvarsväsendet m. m. för budgetåret 1939/40. Nämnda stat upptog sex förskottsanslag, därav å driftbudgeten fyra under fjärde huvudtiteln och ett under sjunde huvudtiteln samt å kapitalbudgeten ett under fonden för förslag till statsverket. Av de under fjärde huvudtiteln uppförda förskottsanslagen voro tre (anslagen Da, Ea och Fa) å respektive 45 miljoner, 40 miljoner och 30 miljoner kronor avsedda för de olika försvarsgrenarnas extra beredskapskostnader vid krig eller krigsfara. Anslagsbeloppen voro beräknade med utgångspunkt från kostnaderna under en månad för viss förstärkt försvarsberedskap. Det återstående under fjärde huvudtiteln upptagna förskottsanslaget (anslaget Ga) å 100,000,000 kronor, benämnt »Försvarsväsendet i allmänhet», var avsett huvudsakligen för engångsanskaffning av materiel för samtliga försvarsgrenar. Sjunde huvudtitelns förskottsanslag, som benämndes »Allmänna utgifter för försvarsberedskap» och upptogs med ett belopp av 5 miljoner kronor, avsåg utgifter för exempelvis forcerad materielanskaffning för det civila luftskyddet, vissa extraordinära administrationskostnader m. m. Vad slutligen angår det under fonden för förslag upptagna förskottsanslaget till kommunikationsverken, avsåg detta kostnader för skyddsåtgärder vid statens järnvägar och statens vattenfallsverk. Anslaget upptogs å beredskapsstaten med ett belopp av 10 miljoner kronor.

I samband med godkännande av förslaget till beredskapsstat bemyndigade riksdagen Kungl. Maj:t att vid krig eller krigsfara fastställa beredskapsstaten eller viss del därav att lända till efterrättelse såsom förskottsstat samt att ställa å förskottsstaten uppförda anslag till vederbörande myndigheters

förfogande. Riksdagen förklarade, att, därest nämnda bemyndigande tagits i anspråk för försvarsdepartementets del i avseende å ett sammanlagt belopp av 100 miljoner kronor, ytterligare medel av de å beredskapsstaten för samma departement upptagna anslagsbeloppen icke finge disponeras under annan förutsättning än att Konungen låtit riksdagskallelse utgå eller riksdagen ändock skulle sammanträda inom tjugu dagar. Vidare medgav riksdagen att under angivna förutsättning de å beredskapsstaten upptagna särskilda anslagsbeloppen finge överskridas.

Genom beslut den 26 augusti 1939 har Kungl. Maj:t fastställt den av riksdagen sålunda godkända beredskapsstaten att lända till efter rättelse såsom förskottsstat. De å förskottsstaten uppförda förskottsanslagen ha genom särskilda beslut ställts till vederbörande myndigheters förfogande att disponeras för därmed avsedda ändamål i enlighet med Kungl. Maj:ts särskilda beslut.

Regleringen av utgifter som bestritts från förskottsstaten förutsattes i det förslag som förelades årets lagtima riksdag skola ske genom framläggande för riksdagen av en tilläggsstat innefattande förslag även om sättet för budgetmässig balansering av dessa utgifter. Det torde därjämte ha förutsatts att medel för de ytterligare utgifter, som krisläget kunde påkalla, skulle äskas å nämnda tilläggsstat.

Genom de förslag, som Kungl. Maj:t förelagt riksdagen i propositionen nr 1 med förslag till tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1939/40 samt i den nu ifrågavarande propositionen nr 2, ha vissa avsteg gjorts från dessa principer. Å tilläggsstaten ha sålunda medel äskats för täckande av allenast sådana från förskottsstaten bestridda utgifter, som avse engångskostnader för materielanskaffning eller dylikt eller kostnader för vissa krisorgans verksamhet. För dessa ändamål ha å tilläggsstaten upptagits dels under fjärde huvudtiteln ett bestämt anslag å 71 miljoner kronor till viss extra materielanskaffning m. m., dels under olika huvudtitlar särskilda förslagsanslag för de av ifrågavarande krisorgans verksamhet föranledda utgifterna, dels ock under statens affärsverksfonder ett bestämt anslag å 700,000 kronor till vissa signal- och alarmanordningar. Däremot har föreslagits att övriga utgifter, som vid tidpunkten för propositionernas avgivande redan bestritts från förskottsstaten, alltjämt skulle belasta nämnda stat. Dessa utgifter avse väsentligen personalkostnader föranledda av beslutet om förstärkt försvarsberedskap. Förskottsstaten har således ansetts böra givas fortsatt giltighet.

Beträffande medel för framtida utgifter har å tilläggsstaten äskats anslag allenast för sådana engångsutgifter, som för närvarande äro till sitt belopp bestämbara eller som avse kostnaderna för krisorganens verksamhet. De engångsutgifter, för vilka medel sålunda äskats å tilläggsstaten, utgöra i första hand utgifter, som ansetts erforderliga för omedelbar förstärkning av försvaret eller för civilbefolkningens skydd. För sådana engångsutgifter ha maximerade anslag upptagits å förslaget till tilläggsstat. För de olika krisorganens verksamhet ha äskats särskilda förslagsanslag. Vad åter angår av krisläget föranledda engångsutgifter, vilka icke för närvarande kun-

na till sin art och omfattning bestämmas med den grad av noggrannhet som tillämpas för riksstatsanslag, samt framtida personalkostnader föranledda av beslut om förstärkt försvarsberedskap eller annan liknande åtgärd innebär det genom propositionen nr 2 framlagda förslaget, att dessa alltjämt skola bestridas från förskottsstat.

De huvudprinciper beträffande fördelningen av anslagsmedlen å tilläggsstat och förskottsstat, som följts vid framläggandet av propositionerna nr 1 och 2, innebära alltså följande.

Å tilläggsstat ha medel äskats för täckning av sådana från förskottsstaten redan bestridda utgifter, som avse engångskostnader för materielanskaffning eller dylikt eller kostnader för krisorganisationerna. Vidare ha å tilläggsstat äskats medel för sådana framtida utgifter, vilka äro till sitt belopp bestämbara eller avse krisorganens verksamhet.

Förskottsstaten skall enligt Kungl. Maj:ts förslag alltjämt belastas med vissa vid propositionernas avgivande redan verkställda utgifter, väsentligen avseende personalkostnaderna föranledda av beslutet om förstärkt försvarsberedskap. Vidare skola från förskottsstaten bestridas framdeles eller under den hittills förflutna tiden för det urtima riksmötet uppkommande likartade kostnader. Slutligen skola från förskottsstaten bestridas av det rådande läget föranledda engångsutgifter, vilka icke för närvarande kunna till sin art och storleksordning bestämmas med den grad av noggrannhet som tillämpas för riksstatsanslag.

I detta sammanhang får utskottet erinra, att föredragande departementschefen i propositionen nr 15 till urtima riksdagen angående vissa åtgärder för reglering av prisbildningen på stenkol m. m. förordat, att kostnaderna från och med ingången av nu löpande budgetår på grund av samtliga de beslut angående inkallande och kvarhållande av olika klasser värnpliktiga, som Kungl. Maj:t fattat under tiden mars—juli 1939, skulle få redovisas å vederbörande anslag å förskottsstaten. Sagda kostnader skulle eljest jämlikt särskilt medgivande av årets lagtima riksdag (skrivelse nr 312/1939) bestridas från anslag å riksstaten.

En särskild fråga är, huru utgifter, som föranledas av rådande förhållanden, skola bestridas under tiden efter det Kungl. Maj:t framlagt förslagen till tilläggsstat och fortsatt giltighet av förskottsstaten, men innan riksdagen fattat beslut i anledning av dessa förslag. Vid behandlingen av propositionen nr 235 med förslag till beredskapsstat för försvarsväsendet m. m. för budgetåret 1939/40 uttalade riksdagen, att den fullmakt som genom beredskapsstaten lämnades Kungl. Maj:t borde upphöra att gälla under tid, då avgörandet av hithörande frågor kunde ankomma på riksdagen. I propositionen nr 1 har departementschefen framhållit, att denna begränsning, vilken innebure att Kungl. Maj:ts befogenheter upphörde vid den tidpunkt då föreliggande medelsbehov tidigast kunde vara av riksdagen slutligt prövade, finge anses omfatta även den på fullmakten i fråga grundade rätten att disponera medel av de å beredskapsstaten uppförda anslagen, sedan

densamma fastställts att lända till efterrättelse såsom förskottsstat. Detta uttalande innebär tydligen, att Kungl. Maj:t enligt departementschefens uppfattning äger befogenhet att anvisa medel från förskottsstaten även under tid då riksdagen är samlad intill den tidpunkt då riksdagen haft tillfälle att slutligt pröva föreliggande medelsbehov. I propositionen nr 2 har departementschefen anfört, att det kunde ifrågasättas att Kungl. Maj:ts dispositionsrätt över de olika anslagen för engångsutgifter borde begränsas att avse tid, då riksdagen icke vore samlad. Departementschefen har emellertid ansett att det i förevarande läge finnes anledning bereda Kungl. Maj:t möjlighet att utan tidsutdräkt vidtaga alla de anstalter, som utvecklingen kunde göra erforderliga; dock borde, när så utan olägenhet kunde ske, utgifter avseende engångsanskaffning av materiel för civilbefolkningens skydd m. m. eller hänförliga till förskottsanslag under fonden för förslag till statsverket underställas riksdagens prövning. Enligt vad utskottet inhämtat har Kungl. Maj:t under den hittills förflutna tiden av det pågående urtima riksmötet meddelat vissa beslut om utgifters bestridande från förskottsstaten. Dessa utgifter komma, därest förskottsstaten förlänas fortsatt giltighet, att belasta denna stat, varför täckningsmedel för dem icke erfordras å tilläggsstaten. Å andra sidan har Kungl. Maj:t i åtskilliga fall underställt riksdagen förslag om ytterligare anslagsanvisning å tilläggsstaten för ändamål, som eljest skolat bestridas från förskottsstat.

Regleringen av de utgifter, som redan belasta förskottsstaten och för vilka täckningsmedel icke äskats å tilläggsstaten, samt av blivande utgifter å förskottsstaten skall enligt Kungl. Maj:ts förslag ske genom fastställande av ny tilläggsstat i varje fall före utgången av löpande budgetår.

Såsom framgår av det anförda innebär Kungl. Maj:ts förslag att den nu gällande förskottsstaten skall äga fortsatt giltighet. Emellertid föreslås i propositionen nr 2 vissa jämkningar i förskottsstatens utformning samt i fråga om storleken av de å förskottsstaten upptagna förskottsanslagen.

I propositionen nr 1 har en kort redogörelse lämnats för utformningen av de beslut, som fattats angående utbetalningar av medel från förskottsanslagen. I huvudsak gäller, att de militära förvaltningsmyndigheterna, statskontoret och riksgäldskontoret, vilka myndigheter erhållit förfoganderätt över de olika samlingsanslagen, ha att av dessa anslag verkställa utbetalningar i enlighet med Kungl. Maj:ts dispositionsbeslut samt skola redovisa dessa utbetalningar i anslutning till anslagsfördelningen å riksstaten, med visst undantag likväl för utbetalningarna för de i anledning av den förstärkta försvarsberedskapen organiserade förbanden m. m. Med de givna bestämmelserna har åsyftats att vinna *dels* en koncentration av anslagsbelastningen på så få händer, att ständig översikt vinnes över dennas utveckling, *dels* också en sådan utgiftsspecifikation, att en reglering av de verkställda utbetalningarna utan svårighet skall kunna ske genom fastställande av en tilläggsstat, utformad enligt gängse principer. Hur utgiftsspecifikationen skall i praktiken tillämpas har Kungl. Maj:t överlåtit åt de utbetalande

myndigheterna att bestämma. Detta har väsentligen skett för att underlätta expeditiönsarbetet.

I propositionen nr 2 har departementschefen framhållit, att, då den valda formen för utbetalning och redovisning av anslagen å förskottsstaten syntes på ett tillfredsställande sätt tillgodose kraven på budgetär kontroll över anslagsanvändningen, anledning saknades att av redovisningstekniska skäl föreslå en ytterligare anslagsuppdelning å förskottsstaten. Emellertid förordar departementschefen, att en närmare precisering av anslagsändamålen skulle ske i två fall genom att anslagen klöves i ett anslag för personalkostnader och övriga löpande omkostnader och ett anslag för engångsutgifter. De anslag, som föreslås uppdelade, äro anslaget till försvarsväsendet i allmänhet under fjärde huvudtiteln samt anslaget till allmänna utgifter för försvarsberedskap under sjunde huvudtiteln. Vidare innebär Kungl. Maj:ts i proposition nr 2 framlagda förslag, att förskottsstaten skulle kompletteras med ett nytt anslag för försvarsberedskapens stärkande i allmänhet upptaget under fonden för förslag till statsverket.

I sammanhang härmed får utskottet erinra, att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 15 angående vissa åtgärder för reglering av prisbildningen på stenkol m. m. å förskottsstaten upptagit ett särskilt anslag under sjunde huvudtiteln för allmänna utgifter för pris- och handelsreglerande åtgärder.

Beträffande storleken av anslagen å förskottsstaten har departementschefen i propositionen nr 2 anfört i huvudsak följande.

Vid övervägande av frågan, till vilka belopp anslagen å förskottsstaten nu böra beräknas, har utgångspunkten varit, att anslagen liksom hittills skulle upptagas förslagsvis med det förbehållet, att de ej få överskridas utan att riksdagen inkallas eller ändock skall sammanträda inom tjugo dagar respektive — då riksdagen är samlad — utan att tillfälle beredes riksdagen att taga ställning till det uppkomna läget. Det har då syntts lämpligt att upptaga anslagen med de belopp som kunna beräknas åtgå under förutsättning av fortsatt förstärkt försvarsberedskap till utgången av januari 1940, vid vilken tidpunkt ärendet under alla förhållanden bör komma under riksdagens omprövning.

Från angiven utgångspunkt har en höjning av beloppen för de tre samlingsanslagen för de olika försvarsgrenarna (anslagen Da, Ea och Fa) till 115, 70, respektive 40 miljoner kronor framstått såsom erforderlig. För de för försvarsväsendet gemensamma löpande kostnaderna (Gb) torde böra beräknas ett avrundat belopp av 5 miljoner kronor.

För erforderliga engångsutgifter för försvarsväsendet (Ga), alltså främst materielanskaffning, vill jag efter samråd med chefen för försvarsdepartementet förordna en förskottsansvisning av 100 miljoner kronor, eller lika mycket som i beredskapsstaten avsetts för motsvarande ändamål. Riksdagens vederbörande utskott torde böra erhålla en redogörelse för de behov, vilka åsyftas med denna anvisning. Från sistnämnda förskottsanslag böra bestriktas utgifterna för all materielanskaffning av engångsnatur, som av Kungl. Maj:t må beslutas efter framläggande denna dag av förslag om täckande å tilläggsstat av de motsvarande kostnader som intill nu påförts förskottsanslaget.

Den för gemensamma civila ändamål avsedda summan under sjunde huvudtiteln föreslår jag höjd till 10 miljoner kronor med lika fördelning mellan anslaget till löpande utgifter för förstärkning av den civila administrationen m. m. och anslaget till engångsanskaffning av materiel för civilbefolkningens skydd m. m.

Förskottsanslaget för investeringar vid kommunikationsverken torde kunna uppföras med oförändrat belopp.

Det nya anslaget under fonden för förslag till statsverket för försvarsberedskapens stärkande i allmänhet föreslår departementschefen skola upptagas med ett belopp av 10 miljoner kronor.

Anslag till allmänna utgifter för pris- och handelsreglerande åtgärder har av riksdagen upptagits å förskottsstaten med ett belopp av 20 miljoner kronor.

Såsom förut angivits förklarade riksdagen i samband med godkännande av beredskapsstat för försvarsväsendet m. m. för budgetåret 1939/40 att, om finansfullmakten tagits i anspråk för försvarsdepartementets del i avseende å ett sammanlagt belopp av 100 miljoner kronor, ytterligare medel av de å beredskapsstaten för samma departement upptagna anslagsbeloppen icke finge disponeras under annan förutsättning än att Konungen låtit riksdagskallelse utgå eller riksdagen ändock skulle inom tjugu dagar sammanträda. I propositionen nr 2 har departementschefen framhållit, att denna begränsning av dispositionsrätten, med de utgångspunkter som valts för anslagsberäkningen, icke längre borde upprätthållas.

Utskottet.

Såsom utskottet framhållit i sitt i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 15 angående vissa åtgärder för reglering av prispildningen på stenkol m. m. avgivna utlåtande nr 1 är det under rådande förhållanden erforderligt att en ny finansfullmakt lämnas Kungl. Maj:t. Utskottet tillstyrker, att sådan fullmakt lämnas i den form Kungl. Maj:t föreslagit eller således genom att den av Kungl. Maj:t den 26 augusti 1939 fastställda förskottsstaten förlänas fortsatt giltighet i viss ändrad utformning.

De huvudprinciper, som i den nu föreliggande propositionen samt propositionen nr 1 med förslag till tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1939/40 följts beträffande anslagsmedlens fördelning mellan tilläggsstat och förskottsstat, synas utskottet lämpliga under nu rådande förhållanden. Enligt dessa principer skola från förskottsstaten bestridas bland annat sådana av krisläget föranledda engångsutgifter, som icke för närvarande kunna till sin art och storleksordning bestämas med den grad av noggrannhet som tillämpas för riksstatsanslagen. Utskottet anser sig böra uttala, att ytterligare kompletteringar äro påkallade beträffande materielanskaffningen för olika försvarsgrenar. Det bör tillkomma Kungl. Maj:t att under hänsynstagande till de olika behovens brådskande karaktär och betydelse avväga i vilken utsträckning desamma böra tillgodoses med anlitande av förskottsstaten. Utskottet förutsätter dock, att, i den mån så låter sig göra, förslag, som avse anskaffningar

av större omfattning, fortsättningsvis liksom hittills komma att underställas riksdagens prövning. Därjämte vill utskottet framhålla önskvärdheten av att åtgärder vidtagas från Kungl. Maj:ts sida ägnade att åvägabringa ett organiserat samarbete mellan de myndigheter, såväl militära som civila, vilka hava att verkställa upphandling och ombesörja anskaffningar av olika slag. Härigenom skulle icke endast önskvärd ordning och reda vinnas utan även prishöjningar genom konkurrens mellan olika statliga organ kunna undvikas, varjämte garantier skulle vinnas för att de mest trängande behoven i första hand bliva tillgodosedda.

I detta sammanhang får utskottet tillika, med erinran om de uttalanden i ämnet som gjorts av föredragande departementschefen i ovan nämnda proposition nr 15, förklara, att kostnaderna från och med ingången av nu löpande budgetår på grund av samtliga de beslut angående inkallande och kvarhållande av olika klasser värnpliktiga, som Kungl. Maj:t fattat under tiden mars—juli 1939, enligt utskottets mening böra kunna avföras å vederbörande anslag å förskottsstaten.

Vad angår de uttalanden, som i förevarande proposition nr 2 samt i propositionen nr 1 gjorts angående Kungl. Maj:ts befogenheter att under den tid, då riksdagen är samlad, besluta om utgifters bestridande från förskottsstat, har utskottet icke någon erinran att framställa.

Enligt Kungl. Maj:ts föreliggande förslag skola vissa jämkningar vidtagas i utformningen av den nu gällande förskottsstaten. Dessa jämkningar avse dels att anslagen till försvarsväsendet i allmänhet och till allmänna utgifter för försvarsberedskap skola på visst sätt uppdelas, dels att ett nytt anslag till försvarsberedskapens stärkande i allmänhet skall upptagas under fonden för förslag till statsverket. Utskottet, som icke haft något att invända häremot, får erinra, att enligt av riksdagen fattat beslut å förskottsstaten upptagits ytterligare ett nytt anslag å 20,000,000 kronor för allmänna utgifter för pris- och handelsreglerande åtgärder. Nämda anslag bör bibehållas å förskottsstaten även i dess ändrade utformning.

Under rådande förhållanden synes det utskottet påkallat att en relativt vidsträckt finansfullmakt lämnas Kungl. Maj:t. Från denna utgångspunkt har utskottet icke funnit sig böra framställa erinran mot de belopp, till vilka anslagen beräknats å den reviderade förskottsstaten. Det är att märka, att anslagsbeloppen på det sättet begränsa Kungl. Maj:ts befogenhet, att desamma ej få överskridas utan att riksdagen inkallas eller ändock skall sammanträda inom tjugo dagar respektive — då riksdagen är samlad — utan att tillfälle beredes riksdagen att taga ställning till det uppkomna läget.

Slutligen får utskottet i anslutning till vad departementschefen anfört uttala att den särskilda begränsning till ett sammanlagt belopp av 100 miljoner kronor av Kungl. Maj:ts befogenhet att för försvarsdepartementets del anvisa medel från förskottsstaten, som nu gäller, icke bör avse tillämpningen av den reviderade förskottsstaten.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer utskottet,

att riksdagen må medgiva, att den av Kungl. Maj:t den 26 augusti 1939 med stöd av riksdagens beslut angående beredskapsstat för försvarsväsendet m. m. för budgetåret 1939/40 fastställda förskottsstaten med däri av riksdagen beslutad ändring skall äga fortsatt giltighet i den utformning, som framgår av bilaga till detta utlåtande.

Stockholm den 17 oktober 1939.

På första särskilda utskottets vägnar:

ANDERS RÅSTOCK.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar *Gränebo, Åkerberg, Domö, Bärj* i Katrineholm, *Eriksson* i Ljusdal, *Gustafsson* i Benestad, *Lindström, Wahlmark, Andrén, Andersson* i Fältensborg, *Andersson* i Bussjö och *Öman*; samt

från andra kammaren: herrar *Råstock, Eriksson* i Stockholm, *Bagge, Olsson* i Gävle, *Anderson* i Norrköping, *Andersson* i Löbbo, *Lövgren, Pettersson* i Rosta, *Bergström* i Hälsingborg, *Persson* i Tidaholm, *Andersson* i Södergård och *Bergvall*.

---

*Bilaga.***Förskottsstat för försvarsväsendet m. m.****Driftbudgeten.**

		Kronor
<i>A. Egentliga statsutgifter:</i>		
IV.	Försvarsdepartementet	330,000,000
VII.	Finansdepartementet	30,000,000
Summa		360,000,000

Kapitalbudgeten.

		Kronor
<i>Kapitalinvestering:</i>		
VII.	Fonden för förlag till statsverket	20,000,000

Egentliga statsutgifter.

IV. Försvarsdepartementet.

		Kronor	Kronor
	D. Lantförsvaret.		
a	Lantförsvaret, <i>förslagsvis</i>		115,000,000
	E. Sjöförsvaret.		
a	Sjöförsvaret, <i>förslagsvis</i>		70,000,000
	F. Flygvapnet.		
a	Flygvapnet, <i>förslagsvis</i>		40,000,000
	G. Gemensamma anslag.		
	Försvarsväsendet i allmänhet:		
a	Engångsutgifter, <i>förslagsvis</i>	100,000,000	
b	Löpande utgifter, <i>förslagsvis</i>	5,000,000	105,000,000
	Säger för gemensamma anslag		105,000,000
	Summa		330,000,000

VII. Finansdepartementet.

		Kronor	Kronor
	Allmänna utgifter för försvarsberedskap:		
a	Förstärkning av den civila administrationen m. m., <i>förslagsvis</i>	5,000,000	
b	Engångsanskaffning av materiel för civilbefolkningens skydd m. m., <i>förslagsvis</i>	5,000,000	10,000,000
c	Allmänna utgifter för pris- och handelsreglerande åtgärder, <i>förslagsvis</i>		20,000,000
	Summa		30,000,000

Kapitalinvestering.**VII. Fonden för förlag till statsverket.**

		Kronor	Kronor
a	Kommunikationsverken, <i>förslagsvis</i>		10,000,000
b	Försvarsberedskapens stärkande i allmänhet, <i>förslagsvis</i>		10,000,000
		Summa	20,000,000